

Καὶ τὸ ἀκρόστωμα ἢ λοιπὴ ἀρμάδα (ὁ σό-
 λⓄ) εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναύπακτον. Καὶ ἔτω
 μὴ δυνηθῆσαι ἢ δερμάδα τῶν βενετίκων τὴ
 ποιήσαι: Διὰ τὸ εἶναι καὶ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς τοῦ
 σκαλαίου: ἐμεινεν ἀπρακτῶ. Ἐλαβε δ' ἐπὶ
 ναύπακτον, καὶ τὴν χώραν τὴν ἐκείνῃ γαλα-
 ταν, καὶ τὰ λοιπὰ χωρία, εἰρηνικῶς: περὶ σκυ-
 νήων περὶ αὐτὸν, κατὰ τὸ 13^{ον} ἔτⓄ.

Ἐπειὶ ἀνῆλθεν ὁ σκαλαίος εἰς ἀδριακὸν
 ὁκεανόν, μένων ἐκεῖ. Ὁ δ' ἐσολⓄ ἐποίησε τὸν
 χειμῶνα ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκεῖνοις καὶ παρελά-
 βε τὴν μεθώνην: ὄντⓄ ἐπὶ ἐκεῖ καὶ τὸ σκα-
 λαίον τῆς. Εὐγένετο δ' ἡ ἀλώσις αὐτῆς, τῆ
 τον τὸν τρόπον.

Παρακαθημένον τὸ σκαλαίον, καὶ τὴν σό-
 λα, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, καὶ πολέμωντων: καὶ
 μὴ δυναμένων τί ποιῆσαι, διὰ τὸ ὀχυρὸν
 τῆς πόλεως: καὶ μετὰ δὲ τὴν παρακλήσασθαι
 τὸν κατ' αὐτῆς πόλεμον: ἐφάνησαν ἐν μιᾷ
 τῶν τοῦ τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν βενετίκων: φέρον-
 ται δ' αἰτιολογίας, καὶ ὄπλα, καὶ ἀνθρώπων βοή-
 θειαν. Αἰναθεασάμενοι οἱ ἐνδομ μεθώνης,
 κατήλθον ἀπαντες εἰς τὸν αἰγιαλόν, ἀ-
 σπίασθαι αὐτῶν, καὶ δοτοδ' ἐχθῆναι. Ἡμ δ' ἐ-
 πρὸς πρῶτον. Θεασάμενοι δ' οἱ ἀγαρηνοὶ τὰ ἐ-
 πικύω τεύχη ἀνθρώπων χωρὶς ἐν μέρεσι μὴ
 ἔσθ' ὑψηλοῖς θέντες κλίμακας, καὶ πατή-
 λης σιδηρᾶς, ἀνέβησαν, καὶ μάλλον εἰ γενί-
 τζαρεῖ. Καὶ θέντες σημαίας αὐτῶν, ἐβόησαν
 βολῶν, ὡς ἐθⓄ, τῆς νίκης: καὶ ἔτως εἰσῆλθον
 πολλοὶ, καὶ ἤρπαζον γυναικας, καὶ παρθίας. Μα-
 θίντες ὅτι ἐν τοῖς μέρεσι τῆ αἰγιαλῶ κατὰ
 βάντες τὴν εἰσελάτῃ τῶν ἀγαρηνῶν: ἀνῆλ-
 θον εἰς τὰ ἀνω μέρη, καὶ ἐρρίπιον πῦρ κατ' αὐ-
 τῶν, καὶ ἄλλα ἐποίησαν πολλὰ. Πλὴν ὑπερί-
 σχυστον οἱ ἀγαρηνοὶ, καὶ ἔλαβον τὴν πόλιν
 αὐτῶν. Ἐπειτα σινάξαντες πάντας ἐπὶ ἀν-
 δρας ἀπὸ βέτῶν, καὶ ἀνω, ἀπεκεφάλησαν.

Ταῦτα δ' ἐκείσωντες οἱ ἐν τῇ Κορώνῃ, καὶ
 δειλιάσαντες: ἐκόντες ἐπεμψάν τὰς κλεῖς
 τῆς πόλεως αὐτῶν, τὰ ὅμοια μὴ παθεῖν. Καὶ
 ἔτως ἐποίησαν αὐτοῖς ἐσθλὴν κακόν. Ἐμ
 δ' ἐ μόνον, ὅτι ἐξέβαλον τῆ φρενίς:
 καὶ ἀφῆκαν μόνον ἀγαρηνῶν φυλάττειν
 αὐτό. τὰς δ' ἐναπομεινάσας γυναι-
 κας, καὶ τὰ παρθίας τῶν μεθωναίων, διέ-
 σπειραν ἐν ἀνατολῇ καὶ δύσει, αἰχμαλώτα.
 Ἐπερὶ σκύνησε δ' ἐθελοσπίως καὶ ἕτερον
 φρέγιον, ἐν ὑψί κείμενον, λεγόμενον νῦν
 ΒαρίνⓄ.

Ἐπανελθόντας δ' ἐ τῆ σκαλαίον ἐν τῇ
 Κωνσταντίνῃ: εἰρήνευσεν ἐπὶ ἔτη πολλὰ:
 Διὰ

ΒαρίνⓄ τὰ πάλαι
 πόλις, ἢ
 πατρίς
 Νίσσορος:
 τοῦ καὶ κο-
 ρυφάσιον
 λεγόμε-
 νο.

Quare cognita, reliqua classis in portum Nau-
 pacti inuecta est. Unde Veneta classis facultas
 non fuit quicquam agendi: eò quòd & in con-
 tinenti Sultanus cum copijs esset. Cepit ergo
 hic Naupactum, & adiacentem agrum, Galatã
 & reliqua oppida, circa pugna: facta ab his de-
 ditione, 1355 CIO CIO VIII. anno.

Turcs Nau-
 pactum ca-
 piunt, seu
 Lepantum
 1499.

Post hæc gesta, Sultanus Adrianopolim a-
 scendit, ibiq; mansit. Classis autẽ, illis in parti-
 bus hyemavit: capta & Methone, cum quidẽ
 tunc rursus Sultanus adesset. Age verò, quomo-
 do capta sit, dicamus.

Et Modo-
 nam.
 1500

Cum, Sultano & classe eam obsidentibus
 ad multos dies, & oppugnantibus, expu-
 gnatio nulla succederet (adeò munita erat
 illa urbs) cumq; ab obsidione discessuri essent:
 conspecta sunt quodam eius temporis die, na-
 ues à Veneta urbe venientes: ferentes com-
 meatum, arma, militem, salutis obsessorum
 causa. Quibus oppidani visis, cuncti in lit-
 tuis, ad salutandum excipiendumq; decurre-
 runt, idq; summo mane. Agareni ex altera
 parte, conspicati superiora mœnia propugna-
 toribus nudata: ipsi, quibus partibus minus
 altitudinis erat, scalis admotis, vncisq; fer-
 reis impræctis, ascenderunt, in primis Ianiza-
 ri. Ibi defixis vexillis suis, victoriã more suo
 conclamarunt. Magna iam hinc multitudo in-
 gressa: fœminæ pueriq; rapti. Tumultu ad illos,
 qui in littus descenderant, ex irruptione hostis
 perlato: conspiciunt ipsi in superiora urbis recur-
 rere: ignem in Barbaros iaculari: nihil deniq;
 ad defensionem omittere. Verum superior, res
 Agarena fuit, urbeq; potita est. Dehinc, quic-
 quid marium à duodecimo ætatis anno, aut a-
 liquantò superius, fuit: in unum locum condu-
 ctum est, & capitali supplicio sublatum.

Hæc tristissima cum ad ciues Corona allata
 essent: pauore exterriti, sponte sua claueis op-
 pidi sui miserunt. simile à se deprecantes exi-
 tium. Hoc modo conseruari sunt, nulla iniuria
 accepta: nisi hæc, quòd è patria exterminatis, sò-
 li Agareno generi in custodiam commissum op-
 pidum. Mulieres autem & pueri, qui Methone
 remanserant: captiuorum conditionem sub-
 ire coacti, per Orientem & Occidentem disper-
 si sunt.

Et Coronẽ.

His accessit & alius cuiusdam oppidi, in e-
 dito loco siti, quod hodie Barinus nominatur,
 ultronea deditio.

Et Nauari-
 nú. Ea fuit
 Pylus olim
 patria Ne-
 roris, q̄ &
 Corypha-
 sú dicitur.

Reuersus Constantinopolim Sul-
 tanus, multos annos pacem coluit:
 nec

Ε.Υ.Δ της Κ.Τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

Διὰ τὸ πρῶτον ἐν ἀσθενείᾳ μεγάλῃ τῆς ἀθροί-
τησιν ἔτι καὶ ἔτιω μαλακῶς ἔχωμ, καὶ ἄκωμ
ἐπίησε σπονδίας μὲ πολλῶν.

Πατριάρχουσας δὲ ὁ κύριος συμπεῶν
ἔτη ἔξ, ἐκθιμήθη. Εἶτα σικωκροτήθη οὐνοδ
ἔπὸ τε τῶν ἀνατολικῶν, καὶ τῶν δυτικῶν δε-
χιερέων. Εμ οἷς ἦν ὁ Εφῆσος Δανιήλ, ἀνὴρ λό-
γιος; ὁ θεὸς αλονίης Νηφῶν. Καὶ ποιῶντες
ψήφους ἐκκλησιαστικῶς: ἀνεβίβασθη εἰς
τὸν θρόνον πατριαρχείας ὁ Θεσσαλονίης. Τ-
πάρχων ἢ ἀνὴρ σοφός, εἰ πέρ τις ἄλλος
κατ' ἐκείνοῖς τοῖς χρόνοις, ἐποίησεν ἀρχαίς
ἐπάμβων λογίως καὶ θαυμασίως. Ἡμ δ' ε-
πὶ τῷ πατρὶδα πελοποννήσιος πατέρα μὲν κλη-
σάμεν ἄλβανον πατέρα, καὶ ἀνδρῶν πε-
παυδόμενον, μητέρα δὲ ρωμαίαν ἐξ Ὀγε-
νῶν. Ὁς παθῆσας τὴν τῶν μοναχῶν πολι-
τείαν: ἀφῆκε τὸν γόνυ, ἐν ὅρῳ τῆ ἀθω-
ν, τῷ ἀγίῳ λεγομένῳ, ἀπῆλθε; καὶ ἠσύ-
χαζεν ἐκεῖ. Ὁπρ καὶ ἱερὸς ἐγένετο ἐν μονα-
στηρίῳ, ἐπ' ὀνόματι ἱμῶμένῳ τῆ πάντοκρο-
τορ. Ἐπεὶ δ' ἐ Θεσσαλονίκη τὸν ἴδιον ποι-
μένα ἀπέβαλε: οἱ Θεσσαλονικεῖς, τὴν ἀ-
γάθην φήμην ἀκίοντες τῆ ἀνδρῶς, μετε-
πέμψαμενοι, καὶ ἀξιῶσαντες, ποιμένα αὐ-
τῶν ἐκατέστησαν, καὶ μὴ θέλοντες. Πλὴν, ἡ-
καστε τῶν ἐκεί μοναχῶν, κινήσαν τῶν αὐτῶν;
Διὰ τὴν πολλῶν σωτηρίαν.

Μετὰ δὲ τὸν θάνατον, ἔειπομεν, πα-
τριάρχης συμπεῶν: ὁ πλῆτ αὐτῶ, ἐπὶ
ζῶν ἔδεν τι οἰκονομήσει, ἐγένετο ἀσθεντικός:
γινώσκοντ ἔχασνατὰ ἐλ ἀρσηνῶν, ἔ-
τραπεζντίς σκντέρμπει, ἔχ ἄμυροῦτζη,
ὅτι κληρονόμου σκν εἶχεν. Οὐ μόνον δὲ τα ε-
αυτῶ, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἀφιερωμένων, ἐ-
γένοντο ἀσθενικά. Καὶ τῆς ἔνεκα καὶ πολ-
λοὶ τῶν κληρικῶν εἰσηλήθη ἐν φυλακῇ.

Ταῦτα ἢ θεώμενος ὁ πατριάρχης: ὅπως
ἀφιερωμένους ἱερὰ σκν, ἄξια ἔσπερ τριῶν
χιλιάδων χρυσίνων, ἐλαβομ: καὶ τῶν κληρι-
κῶν ἐν φυλακῇ εἶχον; καὶ ἄλλα ζητῶντες; καὶ βε-
λόμενος καὶ ταῦτα ἐλευθερωθῆναι: ἐσπλά-
σαστο, ὅτι βασιλῆος τις ἐστὶν αὐτῶ ἀνεψίος; καὶ
ἔτως ἐμαρτυρήθη, εἰ καὶ ἐκ ἀληθείας. Γινώσκον-
τες ἢ ἔχασνατὰ τὸ ἀληθές; ἠναγκασε
καὶ ἀπέκοψαν μὲν τὰς ρίνας τῶ μαρτυρησάν-
των, αὐτῶ τριῶν ὀβῶν μοναχῶν. Σηργιάδῃ ἢ καὶ
ὁ σιλταῖος τῶ οἰκονομήσαντα ταῦτα, καὶ συμ-
βηλῶσαντα; πατριάρχην, καὶ ἐξέβαλον αὐτῶ;
ἔ μόνον ἔθρονος ἀλλὰ καὶ τῶ πόλεως. Εἶτα; γνώ-
μη

sultori, irasci. Eius ergo is est; non solio tantum suo; sed ipsa etiam urbe. Deinde,
de

nec eam sua voluntate, sed quod magnis arti-
culorum doloribus cruciaretur: quæ debilitas
et languor, inducias et fœdera; quamvis inu-
tum, facere cum malis coegit.

Patriarcha Symeon, cum sexennium Eccle-
sia præfuisset, placido somno emigravit. Conuo-
catam inde concilium Ecclesiasticorum Proce-
rum, tum ex Oriente, tum ex Occidente. Inter
quos tunc conspicui erant, Ephesi Præsul Da-
niel, eruditione præstans: tum Thessalonica, Ni-
pho. Suffragiis inde ex Ecclesia ritu latissim Pa-
triarchicam dignitatem exaltatus fuit Thessa-
lonicensis. Cum autem ea doctrina esset; quæ
haud temere quisquam ea tempestate alius: e-
ruditiè pro cōcione, et admirabiliter, docebat.
Erat ἐ Πελοποννησο οριμνδus: patrem habue-
rat ex Albania, virum diuitem, et literis ex-
cullum: matrem autem Romani, hoc est, Græci
generis, nobili loco natam. Incensus ipse amore
vitæ solitariæ, parentibus relicto, in montem
Aitho (hodie Sanctus mons vocatur) abiit: i-
biq; rebus sacris vacavit: factus ibi Sacerdos
in Monasterio, quod nomini Pantocratoris cō-
secratū est. Cum aut Thessalonica Pastorem
suum amississet: incolæ huius urbis, audita vir-
tute et eruditione viri: acciuerunt, rogarunt,
inuito pedum pastorale tradiderunt: inuito,
inquam: vix à Monachis eius loci, ob multo-
rum salutem persuaso.

Iam vita perfunctus uti diximus, Patriar-
cha Symeon: quia is uiuens, nullum fecerat
testamentum: opes eius, in ararium Regis redi-
gende erant. Regiarum quippe pecuniarum
Præfeto, Trapezūtio Scedivbeio; Amerutzæ
filio; notum erat; ne in nem illi heredes esse.
Non ipsius autem tanti bonâ; sed multa etiâ
diuini vrbis consecrata, Sultano addiceban-
tur. Qua de causâ, multi etiam ex clero in cu-
stodiam includebantur.

Hæc mala cum cerneret Patriarcha: sacra
vasa, quæ plus tribus Ducatorum millibus va-
lebant, à Turcis auferri: Clericos in custodia
de inerioria in super ab ipsis attentari: indi-
gnè tulit, cupiens saltem Symeonis bona asse-
rere. Commenius itaque est quendam Basi-
lium, illius patruelem: et sic pro testimonio
dictum fuit, etsi præter veritatem. Verum
cum rem probè nosset idem gazæ Præfektis:
testibus nâris præcidendas curauit, qui e-
rant tres Monachi. Sed et Sultanus, com-
menti huius auctori Patriarchæ, ac con-

Patriarcha
X. Nipho,
bonus con-
cionator.

Symeonis
P. nullū te-
stamentum

Sacrilegia
Turcarum

Patriarchæ
propter me-
daciū ex-
pulsio.

χασνατὰ
ρι, ἰθκ-
καυροφύ-
λας τῶ
Πασιδίου

ἔσ'

μη δ' Ἰβηδ' τευτέρη, τῷ λογαριασῷ τ' βασι-
 λείας, ἐκάρησε, διὰ τὸ δ' εἶναι τὸ τέλος. Εἶτα
 ἐξῆλθε πάλιν, προστάξαντ' αὐτὸν ἔτι ἑσχα-
 τάνη αὐτῶν: καὶ προσεπίπτει, ἵνα καὶ ἕτερον
 πατριάρχην ἐκλέξωνται, καὶ κυρώσῃ αὐτὸν.
 Βαλλὼν ἔμ' ἐθεντο, ἵνα ποιήσωσι τὸ κύριον διο-
 νύσιον: ἐν δὲ αὐτῷ βίβοντα τῇ μόνῃ τῆς Κοσινή-
 σης. Ἀπῆλθον δ' ἐ μετὰ βασιλικῷ ὀρισμῷ:
 καὶ ἐλθεῖν ἐποίησαν, καὶ μὴ θέλοντα διὰ τὸ βαθυ-
 γήρας. Εἶς δ' ἐπὶ καὶ ὁ κύριος, ὃς ἠγόρασεν
 αὐτοῦ αἰχμαλωτοῦ ἔντα, ὡς εἶπομεν: ὃς καὶ
 ἐν πολλοῖς ἀκρονόμοις τὰ ἐκκλησιαστικά. Οἱ τοῖ-
 ἔτος δ' ἐ πατριάρχης: ἦν δ' ἑταίρις κερκομη-
 μένος: ἀκτῆμοσὺνη, νησιεῖς, προσδύχῃ, τα-
 πιδνότητι, ἐλεημοσυνάει, καὶ ἄλλοις ἀγαθοῖς.
 Πατριάρχης δ' ἐπὶ χρόνος δύο, καὶ μῆ-
 νας ἕξ, παρήτησεν.

Οἱ σελταῖοι Μπαγιαζίτης, ἐποίησε μάχην
 πρὸς κηρὸν μὲν τῷ Τζιντίδωμ. Καὶ ἐπιμύε-
 σραλείαν, καὶ πλῆθη πολλὰ: καὶ ἐγένετο συμωλο-
 κη πόλεμος εἰς τὰ ἀπαντα ἐν τοῖς μέρεσι Καρρα-
 μανίας. ἦν ἡ τρωλοσραίων, ἵως παρ' αὐτοῖς λέ-
 γεται μπεγλερπεῖς, ὁ ἐπὶ θυγατρὸς γαμ-
 βρος αὐτῶν, ὁ χερσεόγλης. Καὶ πόλεμος συνκρο-
 τηθέντος: σινέλαβον αὐτὸν ζῶντας: καὶ ἠφάνι-
 σεν καὶ φούσῃτα πολλὰ, πλῆθη ἀνδρῶν ἐμπεί-
 ρων πόλεμος ἀνδρείων. Εφύλαττον ἡ αὐτῶν
 ζῶνται, ἀπέδωκαν, ὅτε ἐποίησαν εἰρήνην.

Καὶ αὖτ' ἐπὶ τῷ 1717 ἔτος, ἐγένετο σεισμός με-
 γαλός: ἐπεσον πολλὰ ἐκ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως,
 καὶ ναοῖ, τῶν ἀγαρηνῶν, καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων, καὶ
 οἰκῆματα πολλὰ, καὶ πολλοὶ κατεπλάκωθησαν:
 καὶ ἀπέθανον ἀώρως καὶ ἀθλίως.

Κατ' ἐκείνης δ' ἐστὶν χρόνης, ἦλθε τις ἐκ
 περσίας, ὀνόματι σαχκέλης δ' ἔλθ' ἑσχα-
 τισμαήλ, μὲν ἔργης μεγάλης: φέρων μετ'
 αὐτῶν καὶ λαὸν πολὺν: ἀπὸ τε καρραμανίας,
 καὶ ἐκ τῶν βαρσάκιδων, καὶ τερκατηρλίδων.
 ἦλθε δ' ἐ μέγιστος κρηαίς. Ἰπῆρχε δ' ἐπὶ τῶν πλῆ-
 θ' αὐτῶν, μέγιστος χιλιάδων ἑκοσι. Τῶν δ' ἐνε-
 κα ἐξῆλθεν ὁ μπεγλερμπεῖς Καρρακιός
 μπασιῖας: ἐκ τῶν μερῶν ἐκείνων ἀντίστη. Καὶ
 ἐπιμύε καὶ ὁ σελταῖος τὸν ἀλιμπασίαν,
 μὲν στρατομάτων, Γενιτζάρων, σπαχίδων
 καὶ πεζῶν ποσῶν, καὶ ἄλλων. Αὐτὸς δ' ἐ, καὶ
 περ τοσοῦ ἀντεσραίουσεντο, ἐκ ἐδ' εἰλίασεν: ἀλλ'
 ἔμεινε χωρὶς φόβου πινός: ἀρπάξων καὶ ἀφανί-
 ζων τὰ ἐγγύς καὶ πόρῳ. Παρεγενόμενος ἡ ὀπα-
 σίας, ἐκ εὐθέως σικεκρότησε πόλεμον μετ'
 αὐτῶν: ἀλλὰ μετακαλεσάμεν' αὐτῶν πρῶ-
 τος τῶν καρραμάνων, ἐδίδ' αὐτοῖς δωρεὰς
 καὶ ἱμάτια χρυσαῖα: ὅπως συμβοηθήσασιν
 αὐτῶν.

de sententia Quæstoris, seu generalis Recepto-
 ris Regni, sedit, ut tributum persolueret. Tunc
 iterum urbe exiit, imperio ipsius Sultani: qui
 et alium deligi Patriarcham iussit: cuius se de-
 signationem, ratam habiturum, et confirma-
 turum. Consilium igitur Dionysii ceperunt cre-
 andi: qui in cœnobio Cosiniza commoraba-
 tur. Abierunt hoc animo, Rege sic iubente: ac-
 cersuerunt Dionysium: et recipere id munus,
 quantumvis licet excusatione longa senectutis
 uteretur, coegerunt. Etiam herus ipsius, qui
 olim captum redemerat, sicut diximus, adhuc
 in viuis erat: idemque in multis regebat Eccle-
 siæ negocia. Erat ille Patriarcha multis vir-
 tutibus egregie ornatus: paupertate volunta-
 ria, ieiunijs, precationibus, humilitate animi,
 erogationibus in egenos, alijsque studijs lauda-
 tis. Cuiusque duos annos functioni Patriarchatus,
 et menses sex, adiecisset: illa sese abdicavit.

XI. Patriar.
 Dionysius
 denuo,

Sultanus dein Baiazita, bellum aliquan-
 diu cum Zinzidis gessit: misso numerofo et va-
 lido exercitu. Commissum est prælium apud A-
 tana, in partibus Caramania, seu Cilicia, Du-
 ce, genero Baiazite Cherseogle: qui Protostra-
 toris, quæ ipsi Bellerbeii vocat, dignitate emi-
 nebat. Hic in eo prælio, viuum in potestate hostium
 venit: multis rei militaris peritissimorum et for-
 tissimorum Turcarum agminibus deletis. Quæ cum
 viuum seruassent: postea, pace composita, reddide-
 runt. Anno 1508. terræmotu
 horrendo concussa fuit urbs: quo collapsæ sunt
 multe partes mœnium: tum Tempia, non tam
 Agarenica, quàm etiam nostratia, edificiaque
 complura: eorumque ruinis, multi mortales, an-
 te tempus miserabiliter oppressi.

Clades
 Turcarum
 Iffica.

Terræmo-
 tus Constā
 tinopoli.

1508

Venit illa tempestate quidam ex Persia, nomine
 Sachcules, seruus Sach Ismaelis: iracundo se in-
 ferens impetu: adducens magnam ex Catamanis,
 Caramanis, Barsacidis, et Turcatylidis, exer-
 citum, numero ad ducenta hominum millia: et ad
 Cotiaum usque progressus est. Huic Bassa Cara-
 cius, Bellerbey gradu ornatus, obviam iuit: atque
 illis in locis se opposuit. Sed et Hallibassâ Sulta-
 nus, cum copijs Ianizarorum, Spachorum, sagittari-
 orum præditum et aliorum militum, subsidio emisit. Ille
 verò, licet tantos exercitus sibi oppositos videret,
 nullum timorem præ se tulit: sed confidenti ani-
 mo manebat: prædas agens, et populans tam pro-
 pinqua quàm longinqua. Quo cum accessisset Bassa:
 non continuo cum illo, acie decernendum duxit: sed
 accitis ad se Primoribus, Caramanorum, munera
 offerebat, et vestitum aureum: cupiens eos

Sachcule
 cum Tur-
 cis bellum.

1502

αὐτῶν, ἢ δολιχὸν ὄντα αὐτῶν, ἢ πιάσωσιν αὐ-
τόν. Εἶπον ἔν κείνοι, ὅτι ὁ σαχ κελῆς, ἔχει θά-
ρα εἰς ἡμᾶς: ὅπως βοηθήσομεν αὐτῶν ἐν τῷ
πόλεμῳ. Ἡμεῖς δὲ πειθήσομεν παντοιοτρό-
πως: ἵνα συλλάβωμεν αὐτὸν ζῶντα, εἰ δὲ
νατὸν: καὶ δώσωμεν αὐτὸν ἐν ταῖς χερσὶ σβ.
Πισθόσας ἔν αὐτοῖς, δὲ δόλωκε πόλεμον μετ'
αὐτῶν. Οἱ καρραμάνοι δὲ ἦσαν περὶ κείμε-
νοι καὶ μετὰ ἐκατέρω τῶν μερῶν. Εφάνον-
το δὲ, ὅτι βοηθῶσι ἑὺ ὁτμανλίδης. Συμ-
πολοκῆς τοίνυν γενομένης: ἔφυγον μὲν οἱ
καρραμάνοι, νικᾷ δὲ ὁ σαχ κελῆς. Οὐκ καὶ
ἀπέκωπη καὶ ἡ κεφαλὴ ἔπασι. Εἶτα, παλινο-
στήσαντες οἱ καρραμάνοι, καὶ κεκμηκότας εὐ-
ρόντες ἑὺ τῷ σαχ κελῆ: καὶ ἴππεσόντες
αὐτοῖς ἀνεπίστωσι: ἐνίκησαν αὐτῶν, καὶ ἔφυ-
γον. Ἐλαβον δὲ καὶ ἐκατέρω τῶν μερῶν,
πάς τε σκηνάς, ὄρμηκτα, ἵππους, καμήλας, καὶ
λοιπὰ σκευὰ καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἐν τοῖς ἰδίοις.

Ταῦτα δὲ ἀκούων ὁ σελτῶν Μπαγία
ζήτησεν, ὅτι ἠδύνατο ποιῆν ἔσθ' ἐν ἡν ἐν
κλίην, ὑπὸ ῥόυματισμῶ ἀσθενῶν κακῶς.
Καὶ τόσον ὑπέρχεν ἀκίνητος: ὅτι ἔδοξε
αὐτῶν δὲ ἵνα τιμὴν ἡγεμονίαν, πρὸς τὸν τῆς
ἐξουσίας ἀρχαρχατῶν: καὶ ἐπὶ ζῶντα ἀνα-
χωρήσας.

Ἡ δὲ ὁ σελτῶν σελίμης κυρδῶν ἐν ἡρα
πεζῶντη: καὶ ἔμαθε καὶ τιμὴν ἔπατρός αὐτῶν
βυλλῶν: ὅπως δὲ ἵνα ἔχει τιμὴν ἀρχῆν πρὸς
τὸν ἄλλον ἀδελφόν. Καὶ ἐζήτησε τὸν κα-
φῶν, δολοῦναι τῶν σελτῶν σχευιμάνων: ἵνα
μαυθαίειν ἔχει πᾶν γινόμεσιον. Εἶχε δὲ καὶ
καπισκόπας ἐν πόλει, καὶ ἐν τοῖσι ἄλλοις
πόλεσι. ὡς ἔμαθον, ὅτι ἠδύνη γέγονεν, ὁ γενέ-
σθαι παρελέγετο: ἄρσι λαὸν ἀπὸ σκυθῶν:
ἐπὶ τῷ χάνη, καὶ πωτοῖων ἄλλων, καὶ ἑὺ
ἐδίξας αὐτῶν, καὶ πολλὰς τῶν συμμάχων καὶ
φίλων: ἦλθε δὲ τῶν ἀβάτων πόπων, καὶ
ριεγίσων ποταμῶν, ὄρα χειμῶν: καὶ κα-
τήθησεν εἰς τὸ κελδεῖον, καὶ ἀσφόδραρον.

Ὁ δὲ σελτῶν ἀρχαρχατῆς, μηνυθεὶς παρὰ
τῷ πατρὸς αὐτῶν, ἦλθεν ἀντικρυτῆς πόλεως
ἐν χείρσι λεγομένη βρούα. Καὶ διαβὰς ἐν
πόλει νυκτὸς κρυφίως: ὄρεθη, καὶ συ-
νομίλησε μετὰ τῷ ἰδίῳ πατρὸς. Τῆτο δὲ
ἔτις ἐγένετο, ἔπειτα οἱ γενίτζαροι ὅλως ἑὺ
ἠρόησαν αὐτόν: μὴ βοηθησάτες ἐν τῷ πο-
λέμῳ τῷ σαχ κελῆ. Πλὴν, ὅτι μοι
ὅτι σὺ ἡμᾶς ὡς θεῶν ἡ βασιλεία. Οθεν
καὶ ὑπέσχετο κενός, ἐν ἀμασίᾳ ἀπελ-
θῶν, μὴ δὲ διαπραξάμενος, ὡν χάρη
ἦλθε.

in societatem suam pellicere: aut persuadere, ut
dolo circumvenirent hostē, aut captum sibi tra-
derent. Responderunt illi: Equidem confidit
nobis Sachcules: nec dubitat, quin ei au-
xilium in pugna futuri sumus. Nihil ergo
intentatum relinquemus: quò cupiamus
vivum, si modò fieri poterit: & in manus
tuas tradamus. Bassa, verbis eorum fidem ha-
bens, ad prælium cum Persa descendit. Stabat
tunc Caramani ab utraq; parte: & qui cum
Sachcule erat, videbantur cū Ottomanica par-
te facere. Verū ubi ad rē ventū est: fugā ini-
erūt Caramani, praelio victor Sachcules exti-
tit: inter alios, Bassa etiā cruentā capitis dimi-
nutionē passō. Deinde, è fuga reversione facta
Caramani: cū eos, qui cū Sachcule erat, defati-
gatos reperissent: impetu repente in eos facto,
haud difficulter uicerūt integri fessos, in fugā-
q; dederūt. Viriusq; igitur partis papiliones ab-
stulerunt, & currus, & equos, & camelos, &
reliquū apparatus. hisq; ditati, ad sua redierūt.

Cilicuti
perfidia:

Hec audiens, Sultanus Baiazita, cū indi-
gnè tulit: ad ulciscendum accingi non potuit: cò
quò decumbēbat, epiphora & grauedine op-
pressus. Adeoq; lecto affixus erat: ut nullo mō
do se inde mouere posset: sed de Regno, citam-
num spirans, relinquendo, & ad filium Achu-
matam transferendo, cogitaret.

Morbus
Baiazitæ:

Erat illo tempore Trapezunte cum potest. i
te Selimes: ubi, de cōsilio patris certior factus
fuit: cum velle imperium deferre ad alium fi-
lium, ipsius fratrem. Petijt ergo Capham, ut ef-
set cum Sucheimano: quò, quicquid rerū gere-
retur, audire posset. Habebat ἑὺ Byzantijs, &
alijs pluribus in locis, suos exploratores. Po-
steaquam rescivit, iam factum esse, quò futu-
rum predicabatur: ipse auxilijs Scythicis, à
Chane, pluribusq; alijs, assumptis: hisq; ad exer-
citū suum, & ad sociorum amicorūq; copias,
adiunctis: loca trāsitu aspera: & difficilia, mā-
ximāq; flumina, hyberno tempore superavit:
& ad Ciliam Asprocastriumq; peruenit.

Selimus
Imperio in-
hiae.

Sultanus aut Achumata, patris accite ad
locū ex adverso urbis sitū, nomine Bryā, uenit.
Inde noctu in urbē occultè trajiciens, patrē cō-
uenit: & cū eo sermones nequiequā habuit. P-
ius rei causa fuit, quò planè animis alieni
ab eo Ianizari essent: auxilio destituti ab ipso
in bello cū Sachcule. Quāquā uerior mihi cau-
sa videtur: quò nō esset ei diuinus Regnū de-
stinatū. Redijt ergo uacuis manibus Amasiā:
cū nihil eorū, ob quæ uenerat, obtinisset.

Achumate
irritus co-
natus.

Ο δ' ἑσχατὴν σελίμης ἔφθασεν ἐν ἀδριανουπόλει: ἔδενός οὐτ' αὖτ' κωλύοντες: ἀλλὰ πάντων ἀναχωρούντων αὐτῷ, ὡς κύριω.

Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ πατήρ αὐτῶν: ὡς ἀδελφῶς ἐβλάπται βασιλεύσει, καὶ ἄκοντες τῶν πατρῶν: ἐξῆλθε τῆς πόλεως, καὶ τῶν πατρῶν, οὐς λέγουσι πρόταν: καὶ μετὰ τῆς εὐρεθέντος στρατεύματος: ἵνα ἀκύναις ὁ υἱὸς τῶν ἐξελθόντων τῶν πατρῶν, φεβηθεὶς ἀναχωρήσῃ. Ἀλλ' αὐτὸς οὐκ ἐδιδίχατο: ἀλλὰ μετρητῆς πολέμου πρῶτος ἦν.

οβ'. Οθεν ὁ σχατὴν μεταγίαιζιτῆς ἐσκηνώσεν ἐγγυὲς χωρίον, λεγομένον σιρτικιοί, πλησίον ποταμοῦ. Ο δ' ἑσχατὴν σελίμης, κατ' αὐτοκρῆ ἐσκηνώσεν: ζητῶν καὶ λόγοις καὶ ἔργοις τοῦ πολέμου.

Πρωίως δ' ἐγνωμένης, σιωπῆσαι πόλεμον. Ἡ δὲ ὁ γέρον, ἐν ἀμάξῃ. Ἐκ πολλῶν γὰρ ἐπὶ ἵππων οὐκ ἐκάθισεν. Καὶ νύσας μετὰ τῆς ἀμάξης, βίαι τῶν Γενιτζάρων, ἐπλησίασε τῷ υἱῷ αὐτῶν: καὶ εἰ ἠθέλησεν, ἐφόνεον αὐτόν. Ἀλλ' ἔδωκαν αὐτῷ χάραν, καὶ ἔφυγεν. Καὶ μετὰ τὸν σφοδρὸν πόλεμον, ὁ σελίμης ἔφυγεν, καὶ πᾶν τὸ στρατόμα αὐτῶν, διακόμενοι καὶ δοποκλινομένοι. Καὶ ἦν ἰδεῖν αὐτῶν μερσδίας διεσπαρμένους: ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὁπταῖς τῆς γῆς: γυμνῶν, ἀόπλων, ἀδελφῶν. Οὓς, ὅπ' εὐελοκομοὶ ἐντόποι, ἐκδύοντες καὶ δεινὰ ποιεῖντες ἦσαν.

Ο δ' ἑσχατὴν οὐτ' αὖτ' σελίμης, φεύγων καὶ διακόμενος, κατέφυγεν εἰς λιμένα Μηδέας. Καὶ εὐρῶν πλοίων, ἐπέβη αὐτῷ: καὶ διεπέρασεν ἐν βάρῃ, μετὰ πινῶν ἀνδρώπων αὐτῶν. Ο δὲ γέρον ὁ βασιλεὺς, ἐμφανῶς ἐγένετο ὁ πόλεμος. Ἀπεκεφάλισεν δὲ πάντας τοὺς μεγιστᾶνας, καὶ πρώτους: οὓς ἐπίασαν ἐκ τῶν τῶν υἱῶν αὐτῶν στρατεύματος.

Εἴτε ἐπέρασεν ὁ σελίμης ἐν τῷ καφᾶ. Ἀπώλεσε δ' ἐξ' ἑαυτοῦ ἑκατοντάκις πᾶσαν πολέμου: ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων, καὶ πλοίων, καὶ ὁ αὐτῶν εἶχεν. Εἰσῆλθε δὲ καὶ ὁ γέρον, ὁ πατήρ, ἐν Κωνσταντίνῃ. Ἀλλ' ὄρεσι θεῶν ἐβλάτω. Ἀμα τῶν ἐλθεῖν τοῦ αὐθέντη τῶν ἐν πόλει, ἐποίησαν ἐβλάτω οἱ Γενιτζάροι: τῶν ζητήσων τοῦ σελίμης ἀρχοντῆς, τῶν στρατεύων ἐν τῇ ἀνατολῇ μετ' αὐτῶν: παρεφασίζόμενοι, ὅτι εἰς γέρον ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐδύναται στρατεύειν: αὐτοὶ δ' ἐπὶ πολέμῳ θέλωσι, καὶ στρατεύονται. Καθεζέσθω ἄρ' ὁ γέρον ἐν Κωνσταντίνῃ: καὶ οἱ νέοι, μετὰ τῶν νέων πολέμῳ τῶν. Ἀνευ γὰρ πολέμου καὶ κερδῶν, ἐβλάτωνται

At Sultanus Selimes Adrianopolin contēdit: quam et obtinuit citra omne impedimentum: nemine non ei de via cedente, ut ad quē eius rei ius spectaret.

Selimi audacia.

Hæc ut rescripsit pater: illum, præta omni reverētia, aperte se invito grassari ad Regnum: urbe cum ijs, quos circa se habebat, quos Poriam vocant, egressus est: adiuncto, qui tunc ad manus erat, exercitu: sperans fore, ut filius, audito patris egressu, metu pedem referret. Ille verò, minimè perterrefieri: sed ferociter se ad pugnandum promoveret.

Ideo Baiazita castra posuit ad locum, Sirkium nomine, secus flumen. Selimes, è regione castrametatus est: pugnandi causam et verbis, et factis, querens.

Postero die, manè prælium capessitur: senè in curru sedente. Nam à longo iam tempore, nulli equo insederat. Ibi, fortissimè dimicantibus Ianizaris, currum ad usque filium adegit: qui et interfectus fuisset, si pater voluisset. Verum hic ei spaciū effugiendi dedit. Itaque post tantum pugne feruorem, fugam Selimes inijt, omnesque copie eius: victore exercitu insequente, et fugientium terga cedente. Hic eos erat cernere multifariam dispersos et palātes: in montibus, in specubus, in cauernis, sese ab dentes: nudos, inermes, perditos et miseros! Quos, ubicunq; deprehenderet, spoliabant indigenæ, variaque excruciant.

Eiusdem clades.

Nec destitit fugere Selimes, hoste usque insequente: donec ad portum Medea pervenit. Vbi navim naelius, conscendit: et aliquanto suorum numero comitatus, Varnam traiecit. Senex autem, ipse Rex, mansit in loco, ubi prælium commissum fuerat. Caterum, quoscumque de filij exercitu Procere, primariosque viros, cepit: eos omnes decollavit.

Traiecit post hæc Selimes Capham: amisso nō tantū, omni bellico apparatū: sed milite etiā, opibus, et quicquid habuerat. Pater, victoria obtēta, Cōstantinopolin redijt. Sed ecce Dei cōsilium. Eo ipso tempore, quo Rex iste in urbem reuenit, Ianizari consiliū ceperunt requirendi Selimæ: quem sibi principem præficerent, ac Ducē expeditionis in Orientē: senēclutē causantes Regis, militandi que impotentiā: se autē desiderio militatū abeundi bellāque flagrare. Sed eat ergo, inquiunt, pacificus senex Cōstantinopoli: fortes iuvenes, cum forti iuvene in expeditionem proficiscātur. Nolumus nos

Ianizari sibi Impe. depo scunt Selimum.

πακαθέζεσθ. Ανέφερον ἢ τῶν αὐτῶν, ὅτι ἔτιως αἰ-
τῶσιν οἱ δ' ἄλλοι σὺ. Ο ἢ κρατῶν, βαρέως ἔφε-
ρε, καὶ ἠγανάκτει κατ' αὐτῶν. Ακχάσῃες δ' ε-
οἱ Γενιτζάροι, ὅτι ἐπείθετο τὴν ἀξίωσιν αὐ-
τῶν ἐστειλάσθαι, εἰς σὺ σιωπῶντες: καὶ ἠβη-
λήθησαν ἀποκτείνειν σὺν Βεζηραζέμιδας, ἔ-
διφραγμα θείναι τὴν πόλιν. Μὴ ἔχωρ ἢ
ὁ αὐθιγῆς, ὅ, ἢ καὶ ποιήσῃ: ἔσερξέ καὶ ἄ-
κωρ τὴν ζήτησιν αὐτῶν. Τοσῆτον ἢ ἠγάπη-
σεν ὁ λαὸς πᾶς αὐτὸν τ' ἕομαι αὐτῶν: ἰὼς καὶ πα-
δία ἐλάλην τὸ ὄνομα αὐτῶν, καὶ πασιδίσκα.

Ταῦτα ἢ ἐνωπίσασθαι ὁ σελταὺν κερ-
κῆτης, ὁ ἀλλ' ἢ ἕωρ αὐτῶν: ἔκ μαγνησίαις
ἦλθε, καὶ ὄρεθῃ αἰφνης ἐκ τῆς οἰκίμασι τ' Γε-
νιτζάρων. Οὐ δ' ἢ καὶ ἰδόντες, ἔξεπαλάγησαν.
Ἐλεγε ἢ πρὸς αὐτὸν ὅτι ὑμεῖς οἴδατε, πῶς
ἐγὼ ἔχω τὸ δίκαιον ἐκ πάντων τ' ἄλλων με-
ἀδελφῶν: ὅτι καὶ ἐκαθῆς ἐν τῷ θρόνῳ τῆ
πάπῃ με, ὅτε ἀπέθανεν: ἔως ἢ ἦλθεν ὁ πα-
τήρ με. Καὶ ἔχω καὶ ἐλπίδα εἰς ὑμᾶς: καὶ σὺ
ἐξελεύσῃαι τῆς πόλεως κενός. Βέλιου γὰρ
μοι, ἀποθανεῖν ἢ τῶ ἀλινός ἦσαι ἐν μαγνησίαις
ἀπεφκτοῦ. Εἶπε ἢ καὶ ταῦτα, καὶ ἄλλα πολλά,
ἰκετῶν αὐτῶν. Ἀλλ' ὅσον ἔσχε τῶ ἠομῆς:
ἐπεὶ ἐκ τῶν Γιαγεμπάσιδων, ἦτοι τ' πρῶ-
των κεφαλῶν αὐτῶν, ἐπορεύθησαν ἐνεγκεῖν
τ' σελταὺν σελίμω. Εἶπον δ' ἢ πρὸς αὐτὸν δ' εὐ-
μενον. Καλὸν ἔω, εἰ ἐχρητήσασθαι ἐκείνον.
Νῦν ἢ ἢ δυνάμεθα ποιῆσαι ἄλλον τρόπον.
Οτι καὶ οἱ καλλίς ὄνοντες ἡμῶν ἐκεῖ ἐπορεύθη-
σαν: τὰ τῆς χαρᾶς καὶ δεχῆς σημεῖα ἀναγγέ-
λαι αὐτῶν. Εἰ δ' ἢ ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, πρὸ ἢ ἡ-
μᾶς αἰτήσαι ἐκείνον: ὡς ἦρχεν αὐτῶ τ' δ' ἀνα-
τῶν. Τὰ νῦν ἢ δ' ἢ εὐδία τῶν πάντων τρέ-
πομ δυνάμεθα, ὁ ἀξίως, τ' σιῆσαι. Επεὶ δ' ἢ ἡ-
κασε τὴν τ' Γενιτζάρων ἀποκρῆσι: ἀπήλθε
καὶ ἐπεσοκίνησε τ' αὐτῶ τ' ἀπέτα, κλαίων καὶ ὀ-
δυρόμεν. Ἀλλ' ἔσχε ἐξ αὐτῶ ὄρε θερρα-
πίαν. Ἀπορήσας δ' ἢ ἐκ πάντων, κατέδραμε
πάλιν ἐν μαγνησίαις: ἐτοιμάζων τὰ χα αὐ-
πιπαρατάξασθαι. Ἀλλ' ὅσον ἔω αὐτῶ δ' εὐλο-
μῆον, κυρμεύσαι.

Ἡραγον ἢ τὸν σελταὺν σελίμω: καὶ ἐπαλη-
σίασθαι ἐγγὺς τῆς πόλεως. Καὶ πολλοὶ μεγ-
σᾶνες, καὶ τῆς πόρτας τῆς βασιλικῆς, ἐξήλ-
θον, καὶ ἔπαλιπῶσαν, καὶ ἐπεσοκινήσαν. Εἰ-
σῆξε ἢ σὺν ἔπαρῆτας αὐτῶ, καὶ τὰς σκλιώας,
καὶ

deiectus, Magnesium recurrit: consilio nimirum, aliquid contra machinandi. Sed non erat
ei desuper datum, Regno potiri.

Accersitus per Legatos Selimus, appropinquavit urbi. Tunc frequentes exiuerunt Pro-
ceres, & aula Regia ministris obuij, facti, summissæ exceperūt. Misit ipse in urbem ministros
d suos.

nos sedendo hic tēpus terere: bella quæ-
rimus, lucrum appetimus. Hæc ad Impera-
torem referēbant: Hæc nos serui tui postu-
lationem afferimus, & serio flagitamus.
Rex, cum audisset grauius ferre: nec indigna-
tionem aduersus eos dissimulare. Illi contra,
cum renui suam petitionem, seque repulsam fer-
re, viderent: conuocato concilio, seditionem ex-
citabant: volueruntq; consiliarios ac procēres
interficere, & urbem præido percussare: Rex,
importunitati illorum cum obsistere nō posset:
inuitus voluntate eorum acquieuit. Tanto aut
amore cunctus populus hunc filium eius prose-
cutus est: ut in priuorū etiam ore, & ancilla-
rum, nomen eius uersatum sit.

His ad aures alius filij eius, cui Curcure no-
men erat, perlatis: Magnesia is egressus est,
ac præter spem domicilia Ianizarorum intra-
uit: qui repentino eius aspectu obstupuerunt.
Infit hic eis. Notum est vobis, quid iuris e-
go, quantum prerogatiuæ, præ omnibus
meis fratribus habeam. Sedi equidem in
folio auri mei, postquam mortuus erat do-
nec pater meus in urbem veniret. Quo-
circa spem etiam in vobis habeo: nec cō-
mittam, ut cum repulsa hinc discedā. Sa-
tius enim mihi est, vitam amittere: quam
re infecta Magnesium redire. His & alia
plura addidit, supplex eis factus. Illi verò sur-
dis hac auribus acceperunt: eò quòd Legatio ex
Primoribus ipsorum delecta, Selimæ acciendi
causa iam profecta erat. Responderunt ergo ad
petitionem ipsius. Rectè ista diceres: si non
iam illum accersi iussissemus. Nunc res
non amplius est integra: non possumus
factum mutare. Nam, qui in ordine no-
stro optimates censentur: ad illum, læti-
nuntij, & insignium Imperij, afferendorū
causa, profecti sunt. Si verò tu venisses
ad nos, priusquam ille à nobis expetitus
fuisset: factum aliquid esset eorum, quæ
fieri potuissent. Ut vero nūc se res habet:
nulla ratione, nullo modo, petitioni tuæ
inorem gerere possumus.

Hoc responso Ianizarorum accepto: ab eis
ad patrem abiit: huic supplex, stens & plo-
rans, factus est. Sed nec apud hunc medi-
cinam morbo suo inuenit. Omni igitur spe sua

Frustra Cor-
cutes Impē-
rium ambit.

Selimus obō-
dienter recia-
pictura
E. P. A. 1715
IOANNINA 2008

καὶ τὰ λοιπὰ: καὶ ἐν ἀπετίθεισων εἰς τὸ Γενίμ-
παχτζε. Αὐτὸς ἦν ἕξω ἡμέρας πινάσι καὶ ἔ-
ξήρχοντο πολλοὶ πολλοὶ, καὶ ἐπεροσκυώων
αὐτὸν καθώρων: ἀφέντες τ' γέροντα μόνου.

Οὕτω ἦ τῶν πραγμάτων Σιθκιμίωνων
ἐν τῷ αἰσιν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ὅπλιοι αἰπὸς οἱ
Γενίτζαροι, χιλιάδες δέκα, ἐπορεύθησαν ἐν
πῖσι βασιλείοις: θέλοντες, ἵνα βιάσωνται τὸν
σασιάδες: ἢ εἰπῶν τῶ γέροντι, ἐξελθῆμι,
καὶ πῶρα χωρήσαι τὴν βασιλείαν τῶ υἱῷ: ἢ ἐπι-
ποκτῖναι αὐτὸν, ἢ τὴν πόλιν ἐρημοῦ θῆναι.
Οἱ δὲ ἔκ ἀκρόασις, καὶ μὴ ἔχοντες τίς δρᾶ-
σιν: τὸ μὲν δὲ λαβύμνοι τ' γέροντες, τὸ δὲ φο-
βύμνοι τὸ πλῆθος αὐτῶν: πολλοὶ καὶ ἀκόντες
κινέφερου πλὴν εἰσιν, καὶ ἀξίωσιν: ἔστι ἴσαν
σιν μετὰ ὅσων οἱ Γενίτζαροι: ὅπως, ἐὰν μὴ
γνήσται τὸ θῆλημα αὐτῶν, δισκοπῶσιν καὶ ἡ-
μῶς, καὶ ἐρημώσονται τὴν πόλιν. ταῦτα ἦ ἔ-
γέροντες ἐνωθῶσιν: ἐλυπήθη, καὶ ἔσπευε βα-
ρύνει: καὶ κατηρξάτο μὲγάλως τῶ υἱῷ μετὰ
διακρύων θροῶν. Οἱ δὲ Γενίτζαροι, ἔξω ἔστω-
τες καὶ πειμνόντες, ὡς περ' ἀγριοὶ θῆρες ἐφαί-
νοντο: πνέοντες πῦρ, καὶ λαβύ ζητῶντες. Ἡρώ-
τησε δὲ ὁ βασιλεὺς: ὅτι αὐτῶν τ' Γενίτζάρων,
σεῦ ἄλλα τάγματα τί λέγει πρὸς τῆς; καὶ
εἶπον: πάντες ἐξέκλιναν, βασιλεῦ, μικροὶ τε
καὶ μεγάλοι. Μὴ ἔχωμ δὲ τί καὶ ποιῶσαι: καὶ
ἀκὼμ τῆς ἀρχῆς ἀνεχώρησε.

σγ.

Ἐν ἐτῇ δ' ἡ', μιλίω ἀπριλλίω, καὶ πρῶ-
ταίς, ἀρῶντες τ' υἱὸν εἰς τέλος, καὶ οἱ βεζίρδες
ἀγάδες, καὶ πλῆθος λαῶν: ἠγάγοντες πρὸς τὸ
πατρίον αὐτῶν, καὶ ἐπεροσκυώησε, καὶ ἠσπᾶ-
σατο τὴν χεῖρα αὐτῶν. καὶ ἔτω καὶ ἀκὼμ, ὡς
εἶρηται, ἀνεχώρησε τῆς ἡγεμονίας. ὁ γέροντ' δὲ
ἐξελθὼν τῆς πόλεως, ἐπρόσθετο πρὸς τὸ δι-
δύμοτόχου, τὸ πρὸς ἀδριανόπολιν. Ἐν δὲ
τῶ πορδύεω, μετὰ εἴκοσι ἡμέρας ἐτελεύτη-
σε, καὶ ἔφερον τὸ νεκρὸν αὐτῶν ἐν τῇ πόλει: καὶ ἔ-
θαψαν ἐν τῷ ἑσπέρῳ αὐτῶν ἀνεγερθέντι ναῶ: ὃ
λέγουσιν, ἱμαρέτιον. Διεφημίθη δὲ, ὅτι ὁ
Γιαννασασίας ἐφαρμάκωσεν αὐτὸν. Ἀλλ'
ὅσα καὶ οἶμαι, τοῖς τοῖς: ἀλλ' ἵπὸ λύπης διεβ-
ράγη. Διεπέρασε γὰρ τὴν ζωὴν αὐτῶν, ἐν πά-
σῃ ὀτυχίᾳ: καὶ θύσυχια πεισῶν, ὅσα ἡδύ-
νηθη φέρειν. Ἡμῶς δὲ ὡς ἔλεγον, πεπνόμενον,
εἰρηνικὸς, δίκαιος, πρᾶξ. Ἐξ ὧν καὶ οἱ Γε-
νίτζαροι, μὴ πεπνόμενοι, ὡς ἔδει, πᾶσιν ἀκί-
βησασάν: καὶ ἐ μόνου οἰκίας ἐβραίων, καὶ

σδ.

χειρῶν
animo, pacis amans, iustitia studiosus, mansuetudine clemens. Quibus rebus fa-
ctum est: ut Ianizari, nequaquam ea, qua pat̄ erat, reuerentia, se illi semper sum-
miserint: sed sepe nimio seditionem excitauerint: nec Iudeorum tantum, & Chri-
stianorum.

suos, & tentoria, resq; reliquas: que in tuto i-
bi asseruata sunt. Ipse dies aliquot foris reman-
sit: exhibantq; singulis horis ad eū agmina ho-
minum honoris & subiectionis causa: relicto
intus sene solo.

Hoc modo animis hominum, in cōtraria stu-
dia distractis: Ianizari die quodam, armis in-
structi, numero decies mille, ad Regiam profe-
cti sunt: consilio aut vim adhibendi Bassis: aut
mandandi seni, excedere, regnumq; filio tra-
dere: aut occidendi ipsos, urbemq; diripiendi
& vastandi. Qui, his auditis, trepidi ancipiti
cura: quod ab una parte senem uerentur: ab
altera, Ianizarorum multitudinem: de tumultu,
quamuis inuiti, retulerunt ad Regem, postu-
lata illorum proponentes. Instant (inquiunt)
infestis armis istis parati, nisi cupiditate suam
obtinentes expleant, & occidere nos, & urbē
preda ac vastitati dare. Senex, ut hac accepit,
contristatus est, grauius ingemuit: vimq; la-
crymarum profundens, filio diras imprecatus
est. Ianizari, foris stantes, eludiq; se & extra-
hi putantes, instar ferarum bestiarum ex aspe-
rari magis: ignem ferrumq; anhelare: ac tan-
tium ansam inuicem circumspicere. Cū Rex in-
terrogaret, quid de hoc incæpto ceteri militū
ordines sentirent, quo in se animo essent: respō-
sum tulit, cunctorum animos, summorum &
insimorum, amersos esse. Inops ergo ipse opis &
consilij, de Imperio quantumuis inuitus cessit.

Anno igitur septies millesimo uicesimo, die
Aprilis XXIII. tempore matutino, Proceres,
Visiri, Aqa, & multitudo populi promiscua, fi-
lium deduxerunt ad patrē. Summis se ille huic
reuerentiam exhibet, manum eius osculatur.
Hoc modo, præter voluntatem suam, ut dictū
est, filio senex Imperium cessit. Inde ex urbe e-
gressus, Didymotichum, quod ad Adrianopo-
lin spectat, pergebat. Inter proficiscendum au-
tem, diebus viginti post, uitæ finem fecit. Re-
latum in urbem cadauer: in Templo, quod ab
ipso excitatum, Imaretium (Hospitale) appel-
latur, humatum est. Sparsum rumore fuit, cū
venenam à Giano Bassa datum. Mihi uerò
hoc non uerum uidetur: sed ægritudine animi
disruptum esse. Nam cū uitam summam cum
felicitate, ad id usq; tempus traduxisset: tum
demum in calamitatem delapsus, eam ferre
non potuit. Fertur autem fuisse minimè elato

Ianizari, per
vim Selimū
obtrudunt
patri.

Selimus I.
Imp.
1512.

Baiazitæ
mors.

Mores eius.

Χριστιανῶν· ἀλλὰ καὶ τῶν Τούρκων, καὶ αὐτῶν πα-
 σιάδων, κατεπάτησαν· καὶ διήρπασαν πάν-
 τα, τὰ ἐν αὐτοῖς. Φιλεῖ γὰρ τὰ τριαῦτα γένεσθαι
 παρ' αὐτῶν, αὐθιγῶς τυχόντες τοῖς τῆς.
 Ποιήσαντ' ἄρα τὸν τῆς κυρίας Διονυσίας πα-
 τριάρχης, ὁ Μανασσῆς· ὃς μελονομάσθη, μάζι-
 μος. Καὶ ἡ ἀγιορείτης. Περὶ δὲ Διμεφημιάδη
 σὺν πολλοῖς· ἐδ' ἐνός τῆς ἀλήθειαν γινώσκον-
 τ' ἄρα, πᾶσι δὲ θεῖς. Ἐποίησε ἐν τῇ πατριάρ-
 χείᾳ χρόνους ἕξ. Ἐἴτα σκανδαλῶν γεγόνό-
 τω μετὰ τὴν Γαβριήλ μοναχῶν, ἐξήλθε
 καὶ εἰσῆλθε πάλιν ὁ Νηφωμ, καὶ διεμείνε χρό-
 νον ἕνα. Ἐἴτα, καὶ αὐθις σκανδαλῶν γεγόνό-
 τω, ἐγείβετο, ὁ δράμας ἰωακείμ· ὃς ἡ τῆς
 κυρίας Διονυσίας καλοῦντο. ἡ δὲ ἵν' ἐμὸν
 τῆς ἡλικίας, χροῖσι μὲν δὲ τῆς γινώσκων, καὶ
 ἀγαπώμεν τῶν πατέρων, ὃς καὶ ἐν ἱε-
 ρείᾳ ἐπρόδθη· καὶ οἱ ἐκ τῶν ἱερέων ἀρχόντες, ὃ-
 τε ἀρχιεπίσκοποι καὶ οἱ ἐπίσκοποι, ἀ-
 πόστολοι, ἀμεινοί, δ' ἰδὲ καὶ δὲ θεῶν πολυ-
 λαοί, καὶ ἐλεημοσύνας, καὶ βοήθειαν δέξασαν.
 ὅν δ' ἡ ἐλθόντα ἐκείθεν ἐν τῷ πατριάρχειῳ,
 εἰς ἡρώδειον ἐκ ἀφῆκαν. Ἐποίησε γὰρ πρὸς συλη-
 βείας μητροπολίτης, ἀνὴρ πονηρὸς καὶ Φαυ-
 λόβιος, ἀξίως παιδὸς θεοῦ, παροδὴ καὶ ἐν τῷ
 χαρακτῆρι, Φλωρία χιλία. Ἀπὸ καὶ μὴ ἐξ
 λόγου τῆς πατριάρχης, πᾶσι γινώσκων δε-
 χιερέων, καὶ ἕλασ, ἕσπερξεν. Ἀλλως γὰρ τα-
 χείρως ἐνίκα, καὶ ὁ δὲ διαβάσης ἐκάθητο.

Ὀλίγον δ' ἔστερον, συνέβη τι τοῖς τῆς σκαν-
 δαλου. Πορομοσῆς δὲ σελτάνης ἐν ταῖς μέρε-
 σι δὲ κατὰ τὴν πηλοῖον χωρίον, λεγομένην
 χρυσόκεράμω, δὲ ἐπ' αὐτῷ χρυσόπολεως, ἢ νῦν
 λέγουσιν Ἰσκάταρομ· ἐθεάσατο ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ
 οὐρανὸν ἐν μετὰ κερῶν ὠραίων· καὶ ἠρώτη-
 σεν τί τῆς· καὶ ἐν ἀπολότῃ οἱ ἐγχαίριοι ἀπεκεί-
 ναν τοῖσι τῷ πατριάρχῃ ἐπὶ τῆς, καὶ ἐσκῆπασα-
 μεν τῆς τοῦ ναοῦ ὄψις ἡμῶν. Ὀργισθῆναι τῆς τοῦ
 κῆρας καὶ ἐπαρξάμεν, ἵνα ποιήσωσιν ἕτερον.
 ὃ δ' ἡ ἀκῆσας ὁ πατριάρχης, ἀνεχώρησεν.

Ἐπεμψάν δὲ μετὰ κομίσασθαι τὸ κύριον
 παχώμιον, ὄντα ἀλλὰ χῆρῃ τῆς Νηφῶνα· καὶ
 ἦλθεν ὁ Παχώμιος, ὁμ ζυχνῶν· καὶ ἀνεβί-
 βασθαι εἰς τὸ πατριαρχεῖον, ὃς ἐποίησεν ἔτος
 ἐν. Ἐἴτα, πινὲς φίλοι δὲ ἰωακείμ, διαπανήσαν-
 τες Φλωρία πεντακόσια, εἰσελθόντες, καὶ πα-
 τριάρχῃ σὺν τῷ πάλιν ἐποίησαν ὃς καὶ ἐν ὀλί-
 γω ἐπρόδθη παρὰ τῆς μπαγδανίας ἀρχόντων.
 Οὐδ' ὅλως ἵκατε δ' ἔξατο, καὶ ἠθεάσατο αὐτῶν
 ἐνωπι.

catis quingentis, tantū effecerūt: ut, Pachomio eliso, ille denuo Patriarchæ decus obtineret.
 Qui breui post in Moldaviā profectus est. Sed huius Princeps, cognita hac Ecclesiasticæ di-

lianorum: sed Turcarum etiam, atq, a eod ipso
 rum Bassarum, domos percurserunt: bonaq, in
 ibi inuētas, in suam rem pradantes uerterint.
 Hic enim illis mos est, remissum & indulgentē
 Domitum nactis.

Tabizarotum
 audacia.

Abdicatone Patriarchatus à Dionysio
 quemadmodum supra diximus, facta: factus
 est Patriarcha Serrarum Anastes, cui nomen
 erat Manassæ: quod in Maximi nomē mutatum
 est. Vixerat is in Sancto monte: de quo varia fa-
 ma fuit sparsa: sed nemini, præterquam Deo,
 veritas cognita. Exegit in officio annos sex. In-
 de, rixa inter ipsum, & quendam Monachum
 Gabrielem nomine, orta, excessit: in cuius locū
 redijt Nipho, ac permāsit annum unum. Rur-
 sus dein dissidio nato, successit Drama Metro-
 polita, Ioacimus: q, Dionysii fuerat Monachus.
 Erat is etate quidem iuuenis, sed ingenio mori-
 busq, probatus, & gratus omnibus. Profectus
 est in Iberiam, seu Georgianam: benignè ibi
 ab eius regionis principibus, Archiepiscopo, et
 Episcopis, exceptus: multis munerib, affectus:
 cum elemosyna & subsidio, quod satis esset, li-
 beraliter dimissus. Sed nec huic, illinc domum
 reuerso: pax & quies concessa. Extitit. n. quidā
 malus, & uite infamis, homo: qui, cum Sely-
 bria Metropolitam egisset, dignam factis suis
 castigationem passus fuerat. Is ad tributū vsti-
 tatum, additionem mille Aureorū fecit. Quā
 cum Patriarcha recusasset: tandē de Pontificū
 & populi sententia admisit. Et alioqui deteri-
 or causa vincebat meliorem: & qui vi cogere
 poterat, prætor sedebat.

Patriarcha
 XII. Maxim.

XIII. iterum
 Nipho.

XIII. Ioachi-
 mus.

Ecclesie per
 hominē im-
 probum grā
 uamen.

Nec multa interiecto tempore, noua quādā
 offensio accessit. Cum Sultanus in Propontidis
 partibus versaretur, prope locum, Chrysocera-
 tum nomine, supra Chrysopolin (quam nunc
 Scutarin vocant) situm: forte conspexit ibi de-
 mum, pulchris tegulis tectam: & de ea quæsi-
 uit, quid esset. Responderunt incole, ut homi-
 nes simplices, ingenuè: Est hoc Imperator, no-
 strum Templum: & id iussu Patriarchæ ita te-
 ximus. Quo audito, ille excandescere: & aliud
 edificari imperare. Hoc ubi Patriarcha audi-
 uit: administratione sua abiit

Tegulata do-
 mus.

Tunc Patres, missa legatione, Pachomiū ve-
 nire voluerunt (nam is extra urbē erat) aut i-
 psūm Niphonē. Sed aduenit Pachomius, Me-
 tropolis a Zychnensis: atq, in Patriarchica se-
 de collocatus est. Vbi cum unum annum sedif-
 set: ecce amici quidam Ioacimi, adieclis Duca-

XV. Patriar-
 cha Pach-
 omius.

XVI. Ruffus
 Ioachimus.

ἐνώπιον αὐτοῦ πρὸς ἀκαθάρτητα ταῦτα. Εἶτα καὶ
 πελθῶν ἐν βλαχίαις, ἐτελεύτησεν ἐν λύπη. Α-
 νεβιθάοη ἢ πάλιν ὁ Παχώμιος εἰς τὸ πύριον
 ἀρχαῖον: ὅθεν πρὸς ἀσπίδος δὲ καὶ ἰω-
 ἀκίμ, Ἰππιβάτω, ἔταῦτα μὲν, πρὸς ἔκκλη-
 σίας παρὶ ἀρχαῖς ἀτάκτως, καὶ ὡς εἶπε
 φερόμενος: Διὰ τὸ οὐκ ἐκείνην, δῶροις
 καὶ μὴ πρὸς τὸ συμφέρον ὄραν: ἀλλὰ
 μάλλον τὴν τῶν χριστιανῶν δυστυχίαν, καὶ τὰς
 διαφοράς: αἱ καὶ ἐδίδον αὐτοῖς καθεκὰς τὸ
 δεγύριον, ὃ ἐστὶν αὐτοῖς ὁ θεός.

89. Κυριόσαυρος ἢ Σαχλιανὸς σελήμη, καὶ ἀπὸ
 ἰσχυροῦ σαματικῶς ἐν πρῶτῃ ὑπέχθησαν αὐ-
 τῶν καὶ οἱ ἄδελφοὶ παῖδες ἐν τῇ καραμα-
 νίας ἀπαντες, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς. Ἐπορεύθη
 ἢ ἐκείθεν καὶ ἐν μαγνησίᾳ, καὶ ἄδελφοὺς
 αὐτῶν ἐκκεκρυπτοῦς ἐλεπή, καὶ ὅς μὴ δυνήσεται
 ἀντιβῆναι, ἐξέφυγεν ἐν τοποῖς δυσβάτοις.
 ὅπως οὐδὲν αὐτῶν ἀπίπνιξαν: καὶ ἐκόμι-
 σαν ἐνώπιον αὐτῶν, τὸ νεκρὸν σῶμα τῆς ἐμ-
 νεῖ ἢ ὁ Σαχλιανὸς ἀχματίης, ὁ ἄλλος ἄδελφος,
 ἐν τῇ ἀμασίᾳ. Διεφθιμίθη ἢ, ὅτι στρατὸς κα-
 τὰ τῶν ἄδελφῶν. Αὐτὸς ἢ, σιωπῶν στρατῶν, ἐξῆλ-
 θε μάχην πρὸς ἀντιπάλους ἐπὶ τὴν ἐκείνων: κα-
 ραμανῶν: συμπλοκῆς γενομένης, πρὸς ἐπι-
 θησαν τῶν Σαχλιανῶν σελήμη, καὶ ἔταως ἐγκατα-
 λήφθεις μὲν, μετὰ τὴν οἰκίαν τῆς ἐαυτῶν πό-
 ρος, καὶ ἀκωμ παρεδόθη, κομιζόντες δὲ ζῶν-
 τα πρὸς τὸν ἄδελφόν αὐτῶν, τῆς τε καὶ ἐξίχθη-
 τα μετὰ τὸν, ἵνα σωομιλήσῃ αὐτῶν: ὅπως ὁ
 Σαχλιανὸς σελήμη καὶ καὶ ἐξῆλθε ἀλλὰ νόστος
 μόνον, ἀραβίης, ἀπέπνιξαν: αὐτοῦ τε καὶ οὐ
 δύο ἕως αὐτῶν.

Οὕτως ἔμ ἀφανίσας ἄδελφους, καὶ ἀνε-
 ψίχας, καὶ γενεὰν αὐτῶν πᾶσαν (χαίρων τοῖς
 τοῖς τοῖς, καὶ ὑπάρχων φοβερὸς καὶ δίκαιος
 ὡς ὁ πάππ. αὐτῶν) ἐπαναπαύθη, τὰ καὶ αὐ-
 θύμια ὄρων. Ἐν δὲ ἐποίη κρινὸν κακοῖν: ὅτι συ-
 νεχῶς σιωπῶν δεγύριον πρὸς τὴν ὑπὸ κώμῃ
 δόσεις κενὰς μελετῶν καὶ ὀρίζων: ὡς ὁ πατήρ
 αὐτῶν ὅπως ἐβάρυνε τινά. Ἀπέκτεινε ἢ καὶ
 τὴν Μυσταφασίαν: ἐν ἔχθρῃ ἔχων αὐτόν,
 δὲ τὸν Σαχλιανὸν ἀχματίην: ὅτι ἐβλάσφη-
 το τῶν πατρῶν: ἵνα ποιήσῃ αὐτῶν ἀθρόν, καὶ
 κυριόσαι ἐκείν. Ἀπέκτεινε δὲ καὶ ἄλλους
 πολλὰς μεγιστᾶνας, καὶ κριτάς. τὴν δεκακίνογ-
 χην, τὴν Γιαννασασίαν, καὶ ἄλλους ἱκανούς. Διέκ-
 το ἢ πρὸς τὸ ἡμέτερον γένος καλῶς: καὶ ἠνέωξε
 καὶ ναὺς ἡμετέρας, ὡς ἀπέκλεισε ὁ πατήρ
 αὐτῶν.

disciplina ambitiosa confusione, adeo ab ipso cle-
 menter accipiendo abhorruit: ut ne in conspe-
 ctu quidem suo admiserit. Inde in Valachiâ dela-
 tus, aegritudine animi extinctus est. Reductus
 itaq; in sanctissimâ sedē, Pachomius: Ioacimo,
 qui non recta via conscenderat, iusto Dei iudi-
 cio castigato. Hec, in Ecclesia et Patriarchatu:
 non ordine, nec recte, administrata: quod pro-
 cures donis flecterentur: nec, quid ei utile esset,
 sibi propositum haberent: sed potius Christia-
 nae gentis infortunium, & dissidia: quae eis iden-
 titem materiam pecuniae, quae ipsis pro Deo est
 emungenda dabant.

XVII. deno
 Pachomius
 Basis lucro
 so, Ecclesiasti-
 cae dissensio-
 nes.

Potius hoc modo Selimus Imperio: profe-
 ctus est ipsemet Prusam. Tunc ad ipsum adducti
 sunt e Cilicia filij fratris oēs, quos interfecit.
 Inde Magnesiâ cōtendit, aduersus fratrem Cur-
 cutiâ Zelepen: qui viribus resistendi destitutus,
 in loca accessu ardua & difficilia se proripuit.
 Hic ipse cōprehensus, chorda guttur elisus est:
 prolato in conspectu illius, cadauere eius. Sub-
 stitit alter frater, Sultanus Achumata, in ur-
 be Amasia: de quo disseminata fuit fama, pro-
 ficisci infesta manu contra fratrem. Exiuit sanè
 ipse, exercitu congregato, commissurus pugnam.
 Sed cum maior pars exercitus eius, Carama-
 nis, seu Cilicibus, constaret: transierunt isti, in
 feruore praelij, ad partes Selime. Sic ipse, solus
 cum familiarib. & Aulicis suis relictus: quam-
 uis inuitus, in potestatem hostium venit. Quem
 cum uiuum in conspectum fratris adduxissent:
 magno orauit opere, liceret sibi paucis eū allo-
 qui. Verum præcisè, hoc ei denegatum: & solo
 nutu significatum ijs, qui eū tenebant, quid fa-
 cere deberent. Hi abductum, anima neruo in-
 terclusa, necauerunt: nec ipsum modò, sed duos
 etiam eius filios.

Selimus, Ex-
 tricida.
 Corcutæ,
 Achumata-

Sublatis ad hunc modum fratribus, patru-
 bus, & cognatione tota (iucunda scilicet ei ta-
 lia erant: se formidabile, & citra personarum re-
 spectum, iustitia executorē, imitatione sui aui, vi-
 dcri volebat) acquirerebat, animo suo satisfa-
 ctum cernens. Vna autem re publicè omnes affli-
 gebat: quod continenter pecunias à ciuib. suis
 exigebat: noua suinde tributa excogitās, et im-
 perans: quib. pater eius prorsus neminē graua-
 uerat. His et caedes adiecit. Interfecit enim Mu-
 staphā Bassam: propter fratrem Achumatam
 inimicatus: quod hunc ille successorem in Re-

Tributa im-
 ponit.
 Procures int-
 terfecit.

fero, & Dominum, relinquendi, suator patri fuis-
 set. Interfecit & cōplures alios Procures, et iudices: Decacinonchen, Gianū Bassam, alios sa-
 tis multos. At bene erga nostram gentem animatus erat, nonnulla nobis Templorum nostrorum
 aperiens, quae pater eius clausa tenerat.

Pauco

• 0. **Ε**ν ὀλίγῳ ἢ ἑξαετῶν κατὰ τῆς περσίας, τῆ
 σάχισμα ἡλ: ὅς ἐπὶ ἡὸς χαίτηρ: καὶ ἕτος, ἔ
 τζυνεπῆ: ἐκ γένους καὶ ἀγόμενοι τῆ ἀλῆ: ὅς
 ἐπὶ ἀδελφῆ γάμοσος ἔ μωάμεδ'. Ἦσαν
 δὲ σείτιδες, ἐχονῆς τέκνῳ, καὶ χωρία πολλά,
 ἔ λαὸν πολὺν, ὁ πάππος ἢ αὐτῶν: ὅς ἐπὶ ἴτη
 σε τῶν τραπέζῳ, καὶ πολλὰ ἠχμάλωτισεν.
 ὄθεν κινήθη ὁ σαχλῶν μεχεμετής: καὶ εἰπὼν, ὁ
 ἦ ἐὰν ἐκείνος τοιαῦτα ἐποίησε: πόσον πῶλεον ποι
 ἦσθ' αὐτὸς; ἐσράτῳσε κατὰ τῆς τραπέζῳ, ἔ ἐ
 δ' ἔλωσεν αὐτῶν, ὅτε καὶ σκανδαλῶν πολλῶν,
 καὶ ἀκαταστάσῳ γυνομῶν ἐν περσία: ἐπιμ
 ψαν, ἵνα ἔλθῃ τίς, ἐμυόζες λεγόμενος, ἔ κυρ
 ῶση περσία. ὁ ἐκ ἐγένετο, μάθων ἢ ὁ σάχισ
 μαίλης, τὰς τοιαύτας ἀκαταστάσας καὶ ἀναρ
 χίας: εἰσῆθησας, ἐλάθε τῶν δρχλῶν κέπυ
 χωρῆς. Ἦπῆρχε ἢ αὐτὸς ἐκ γένους ἐκείνου, ἐπὶ
 τῆς ἔξῃ χασινή θυγατρὸς. Ἐκυρῶσε δὲ
 πᾶντα τόπον καὶ χώραν, ἕως βάβυλωνος, σκυ
 θίας, κασσίας θαλάσσης, καὶ μέγιστον ἔκαστον.
 Ἦυξήθη ἢ τόσον, ὅτι ἤρξατο ἀρπαζῆ καὶ ἀπα
 πατῆν ἔ ὄρνα τ' ὀτμανλίδων. Ἀλλ' ἔ μὲν ὁ σαχ
 λῶν σελήμης, καὶ περ ἀκῶν, ἐξελύθει: ἔ μά
 χλω ἔ πόλεμον ἐκ ἐκίνησεν. ἐπιμῶρε ἢ μό
 νομ μεγάλης πάντας ὄν ὑφ' αὐτ' ἀδίκως
 ἔ ἀρπαγας. ἐπιμψε ἢ ὁ σάχισμα ἡλ ἕτος
 πρὸς ἑσθῆς μὲν δωρημάτων, ἔ ὑποσχέσεων, ἔ
 ὄρκων: ἵνα μὴ εἰς πᾶρπαζῆ ἀλλήλων: ἀλλ'
 ἔχη ἕκαστος τὰ ὄρνα αὐτῶν: ἔ ἔτω εἰρῶν.

Μετὰ τὴν ἐπιμῶρην, ἐπὶ ὀλίγον: πάλιν
 μάχη ἐγένετο: ἔ ἐσράτῳσεν ὁ σαχλῶν σελή
 μης κατ' αὐτῶν, μὲν ἑξαετῶν μεγάλης, ἔ ἀπέ
 ρε, εἰπέμ, ὅτε ἔ ἐδ' ἔλωσεν κάσροι, καὶ χώρας, καὶ
 λαὸς πολλῶν, ἔ πέρσων τῶν. τὸ κατὰ χεμήτη
 τὸ μπιῦμ πέρη, καὶ τὸ τδρῆζη. ὅπῃ πόλεμος
 σφοδρὸς ἐγένετο: καὶ πᾶν λαὸν ἐξ ἕκατέ
 ρων ἐπεσον. Ἦπῆρχομ μὲν γὰρ οἱ πέρσων, ὄρασι
 καὶ βέλεσι, κρείττους τ' ὀτμανλίδων κατὰ πο
 λύ, καὶ ἐπὶ πῶσων αὐτῶν. Οἱ ἢ ὀτμανλῆ
 δες, ἐν πύρ, εἶχον γὰρ μπιμβάδας, καὶ τρυφῆ
 κια πολλὰ: καὶ ῥίψαντες πᾶν ἔ, ἐγένετο κα
 πὸς μεγάλης, καὶ κρότ ἔ πολὺς. ἐξ ὧν δ' ἦ, ὄν
 των ἀσπῆθων τ' ἵππων αὐτ' τ' περσῶν: ἐφυ
 γομ ὄπισθε, καὶ ἀκόντων τ' ὀτμανλίδων καὶ ὄ
 πλῆτων. καὶ ἔτως ἐνίκησαν αὐτῶν τῶν πέρσων
 οἱ ὀτμανλῆδες, καὶ οὐδ' ἐμὲν σιπέλαθον ἐν τῇ
 μάχῃ: ἀλλοὶ ἢ καὶ ἐφυγον. ἔλαθον ἢ πᾶν
 πολὺ τ' περσῶν οἱ ὀτμανλῆδες, καὶ σκῶας,
 καὶ καμήλας, καὶ ἀλλῶν πᾶν τῶν ἰκ
 νῶν. σιπέλαθον ἢ ἐν τῷ τῶν πόλεμῳ καὶ
 τῶν γυναικῶν ἔ σαχισμαίλη. εἶχον γὰρ ἐκεί
 νῶν ὄλλοὶ καὶ γυναικῶν, καὶ παιδῶν ἔλα
 θε ἢ

Paucō interiecto tēpore, expeditionē in Per Persis bellū
fas suscipit, Regē Ismaelē perēs, filiū Chaitaris, infest.
Zunepa nepotē: longa serie ex genere Ali descē
dentē. qui Alus, sororē doctōris Machometā in
matrimonio habuerat. Erāt sacri Antistites,
Tecenā tenētes, ἔ loca multa, multo cū popu
lo. Avus eius, fuerat is: qui in Trapezuntii a
griū irruerat, multis captivis abductis. Quo
eius factō Sultanus Mechemeta motus, dixit:
Si ille talia fecit: quantō magis faciā ego? Itaq;
cōtra Trapezuntē exercitiū ducto, hāc urbē in
servitutē redegit. Eo tēpore, dissidijs ἔ pertur
batione multiplici, in Persia laboratiū. Ideo qui
dā, cui Emyrza nomen erat, accersitus ad occu
pandū id Regnū fuit, quod iamē factū non est.
Qua confusione rerū, q̄ nullus præfesset magi
stratus, Sach Ismael cognita: ipse se intulit, Re
gnūq; citra laborē obtinuit. Ortus erat Regio
genere, Vzuncasani filia natus. Oēs porrō Re
giones et ciuitates, vsq; Babylonē, Scythiā, Ca
spriū mare, ἔ Oceanū, occupavit. Adeo deniq;
creuit, ut fines etiā Turcarū, excursionib. ἔ
prædationib. populari nō dubitauerit. Attamē
Selimes, licet hāc audiret, quieuit: nec bellum
mouere aggressus est. Tantū grauissimis suppli
cys, iniustissimū quēq; subditorū, ἔ rapto viuē
tes subijciebat. Misit Rex Ismael legationē cū
donis: p̄missione utriusq; sub religione iuri su
rādi facta: ne alteri alterorū res raperet: sed u
triq; suos fines securē possideret. Ita pacē colue
rūt. Verūm, pace illa nō diu manēre, bellū re
nouatiū est. p̄fiscite contra illū Selime, magno
cū exercitu, et p̄p̄modū in numero. Tunc is op
pida, castra, agri magnā partē, magnū homi
nū numerū, Persæ eripuit: inter quæ, Carache
mitiū, Baiburitiū, et Tauros, urbes. Cōmissum
inde acerrimū præliū: multis ex utraq; acie
millib. caesis. Armis. n. Persæ, hastis ἔ telis longē
instruētiōres Turcis erāt: ἔ p̄p̄ fuit, ut in fu
gā eos verteret. Ottomanica verō res, igne su
perior. Habebāt. n. hī magnā bombardarū ἔ
tormētōrū manūariorū vim: quorū omnīū e
missione, densissimus excitatus fuit fumus, ἔ
fragor ingēs. Quarū rerū q̄ insoliti erāt Per
sarū equi: retro fugerūt, quātūvis renitētib. ses
sorib. et armatis. Ita factū est: ut, Persis supera
is, penes Turcas victōria manserit. Persarū,
partim in prælio capti, alij fugā sibi salutiē pepe
rerūt. Potiti sunt inuenti gaza Turca, ἔ taurūs,
camelis, impedimentorū magno numero. Venit
in potestatiē eorū, reb. tanta trepiditatione ἔ
in multū cōfusus, ipse etiā Ismaelis vxor. Mul
ti. n. suas cōiuges eō adduxerūt, ἔ liberos. Ca

Sach-Ismael
 decus &
 potentia.

Bombardis
 Persæ in præ
 lio victi.

1514.

Regina ipso
 tum, capta.

E.Γ.Δ. ΠΡΟΣΕΥΧΗ
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

βε ἢ καὶ πολλὰς πλοίας ἐκ τῆς τελευτῆς: καὶ με
ποίησαν αὐτὰς ἐν πόλει ὁμοίως καὶ Ἰππικημο-
νας διὰ πάντων τῶν τεχνῶν ὑπέγκειν, ἀλλὰ
πε πολλὰς. Ἐποίησε δὲ τὴν τοιαύτην νίκην,
μεγάλῃ καὶ θυμασίαν.

Ἐπαθον ἢ δὲ αἰνὰ πολλὰ ἐν τῷ ὑποσπέρφῳ
ἐκείνῳ, ὃ γὰρ σάχισμα ἠλθῆτος, ἐκώσσε καὶ ἠ-
φάτισε πᾶν τρέφειμον, ὅθεν πολὺ πλῆθος ἐτε-
λεύθησαν ἐκ τῆς λιμῆς. Ἐ πολλοὶ ἐκ τῶν μεγίστων
μετὰ βοῶν ἠλθον, ἕως τῶν ὁρίων αὐτῶν, μὴ ἔχον-
τες τρέφειμ ἰπῶνας. Ἐβλάψαν ἢ Ἐ πολλὰ, ὡς ἐ-
κείθεν ἠχμαλώτισαν, μὴ ἔχοντες φέρειν αὐ-
τά. Τόσον γὰρ ὑπεύχυσεν ὁ λιμὸς: ὅτι τὰς μετὰ
καμήλας ἔφαγον καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα ἀφῆκαν,
τρέφειμ μὴ ἔχοντες.

Παρεγένετο ἢ ὁ σελιμὸς ἀληθῆς, νικητῆς τρε-
παιχτός, ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀμα ἢ τὸ ἐλ-
θεῖν, ἀπέκλιθε τὸ γαμβρόμαυρ, τὸ σκεντέρμπε
τὸ μπόστατ ζίπαισι, Ἐ τὸ καντιλεσκέρη, τὸ πρῶ-
λωνησαντζῶ, τὸ σείμ σίμπαισι, Ἐ ἄλλας: ἐ-
πὶ πρῶτα, ὅτι ἐγένετο ὁ δῆθεν αἰτιοί, καὶ ἐστα-
σίασαν ἐν ἀμασίᾳ οἱ γενίτζαροι: Ἐ ὅτι ἀπέκ-
τως ἐποίησαν, Ἐ ἐπλησίασαν αὐτὰς τότε αὐτῶν
καὶ ἐζήτην δωρεάς. ταῦτα ἢ, ποιήματα κακίας
αὐτῶν ἐκπληρώσας: καὶ ὀλίγον χρόνον ἐν Κων-
σταντινουπόλει διαβίβωσας, ἀπῆλθεν εἰς ἀδρια-
νὴ πόλιν. Γέροντες ἢ ἐν τῷ ἔτι ἐκείνῳ, ἐν ἀδρια-
νῆ πόλει μέγας ἐμπρησμός: ἐκ τῆς μέσης τῆς νό-
τιάδος ἀρχάμενος, καὶ ἐμβὰς ἄχρι πολλῆς δια-
στήματος, ὡς ἐπὶ φρωθῆναι καὶ τὰς λίθους
αὐτῶν: καὶ ἔρημον, τὴν ἀδριανὴν πόλιν φάινεσθαι.

Τῷ αὐτῷ ἔτι, δέδωκε καὶ τῷ ἡμῶν αὐτῶν,
σελιμὸν σελειμάνη σιηπῆρον, τὴν μαγνησίαν
καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖ, καὶ διέτριβε: βασιλικῶς
ζῶν καὶ ἀνδρείως τρέφόμενος. Ἐπῆκε στρατὸν
καὶ αὐτὸν τζιντίδων, καὶ τῆς μισορῆ: ἔπειτα ἔλαβε
τὴν τερκενίαν τῆς ἀνατολῆς. διὰ θανόνους γὰρ
τῆς καὶ ἐχόντος πολλὰς καὶ ἀπείρους διαδόχους
ἦν, καὶ ἀνεψίους: καὶ ἄλλας, καὶ ἐποίασαν τὴν
ἐν αὐτοῖς: ἐνίκησε τῆς τῆς: ὅν μὲν φυγόντας
ὅν ἢ, πρῶτον ἠγάγετο αὐτῶν. ἐκεῖ ἔν πολε-
μῶν, πρῶτον ἔλαβε τὸ χάλεπ, ἀνδρὸς πολέμου
πνός, ὃ γὰρ δὲ χηρὸς τῆς χάλεπ, ὡς ὄνομα χαρῆ-
πῆς, ἐπρῶτον ἠγάγετο αὐτῶν, καὶ τὴν πόλιν ἔδω-
κεν. Ἐ δὲ ξιῶστος ἢ αὐτῶν ὁ σελίμης ἔτος, καὶ δῶ-
ρεθὶ πολλὰ ἔδωκε: καὶ ὑπέσχετο, ὅτι, εἰαν λάβῃ
τὸ μισῆρη, ποιήσῃ αὐτῶν, σελιμάνου ἐκεῖ. Ἐλεγε
ἢ αὐτῶν, καὶ παρεκίνησεν: ἵνα δέξῃ αὐτῶν τρέπονι:
καὶ διδάξῃ τὸ τόπων τὰς ὁδοὺς. Ἐφοβῆτο γὰρ
τὸ ἐκεῖ μερῶν τὰ δῦσβατα, ἀμώσῃ τε καὶ ἀ-
νυδραῖνα μὴ διπλοῦσθαι τὸν λαόν, ὃν εἰς
χρῆσιν. Ἐαρσῆσας ἔν τῶν λόγοις τῆς τῆς, καὶ τῶν
βελῶν, ἐποίησαν αὐτῶν ἠγάγετον, ὡς ἐμπροσ-
τῶν

pi quoq, nō pauci, divitijs et opib. abundātes.
ἐ Τεβριζιο: et in Cōstantini urbē dedūcti. Simili-
ter et omniū artiū egregij opifices, aliāq, homi-
nū multitudo, cōdē traducti. Magnā hęc tā il-
linc victoria gloriā, et mirabile decus, Selim.e
peperit. Sed inter revertēdū illinc, plurimīs
difficultatis et incōmodorū Turcis obiectū fu-
it. Quicquid. n. cōmestus ἔ cibariorū inveni-
ri potuisset: id omne igni ab Ismaele datū, et di-
speditū. Vnde plurimi mortales, fame interie-
runt. Multi quoq, ex Primoribus, facultate de-
stituti alēdorū equorū, cū bobus ad cōfinia sua
venerunt. Sed ἔ magnā partē prada, quā il-
linc rapuerāt, abiecere, portare nō valētes. In-
tantū. n. fames inualuerat: ut camelis vescētes
cetera animalia dimitterēt, q, alere nō possent.

Redijt Selimes victor, ἔ urbē Cōstantini
triūphator ingressus est. Statim aūt ab ingressu
cadē principū fecit: occidens generū Scederbe-
iū, Bostatziabā, Cadileserū (qui antea Ne-
santka munus gesserat) ἔ Scimenbasā, nec
nō alios. Crimen hoc eis obiectū: ipsos in causa
fuisse, q, apud Amasiā Ianizari seditionē exci-
tassent. Ipsorū mala disciplina factū: ut ijdem
importunē tunc accedentes donatiū flagita-
rint. His malignitatis suae operib. peractis: post
breuē Cōstantinopoli cōmorationē, Adrianopo-
lin abiit. Extitit eo anno magnū Adrianopo-
li incendiū: q, a parte in Austrū spectāte cepit,
et per longū intervallū se extendit: quo ipsi etiā la-
pides in fauillā cōsumpti sunt: et urbs speciem
quādā solitudinis habuit. Eodem anno, filio
Sulcimana Selimes dominatū Magnesia cōces-
sit: qui ἔ eō pfectus, Regiā ibi vitā egit: et ad
res bellicas, fortiaq, facinora, educatus est.

Arma deinde in Zintidas, et Alcairū, movit.
Tunc Turcomeniā cepit, cui Anatoblas praesu-
erat. Morimō. n. hoc: relictisq, multis, rerū geren-
darū imperitis, successoribus, inter se seditione
laborantibus, filijs, patruelibus, et alijs ipse
hos debellavit: quorū aliqui profugerūt, alij se
dederūt. Illicigitur bellū gerēs, primò Chale-
pū (olim Epihanīā) cepit, absq, dimicatione:
praefecto civitatis, cui nomē Chaerbeio erat, se
submittere, ἔ deditionē faciente. Quem cle-
menter excepit Selimes, multis munerib. hono-
rans: pollicitus insuper, se, ubi Alcairū ἔ Ae-
gyptiā, in potestate redegisset, ipsum ibi Regē cō-
stiturū. Hortabatur ipsum, sibi monstrare mo-
dū, ἔ vias aditusq, indicaret locorū. Metue-
bat. n. difficultatē illorū locorū: quae accessu aspe-
ra et ardua, arenis plena, aquae experta, essēt
ne tātas, quas secū habebat, pderet copias. Cō-
silijs itaq, verbis eiv, cōsilijsq, fretus, Ducē itē

Et Artifices.

Turcas fame Perla retro- agit.

Proceres in- terfcit Seli- mus.

Incendiū A- drianopoli.

Solimanus, Magnesia.

Aegyptia So limi in Mam maluchos ex peditio. 1516.

Alopum ca- pit.

ἔκεί τὸ πῶμι καὶ ἐδίδα πᾶσαν συμβαλῶ.
 Απελθόντες ἄν ἐν τῇ δαμασκῶ: εἰ καὶ μὴ θε
 λησάντων τ' ἐκεῖ ὄθως προσκυῖσαι, ὁμως
 ἐπροσκυῖσαν. Τί γὰρ καὶ εἶχον ποιῆσαι ἐν το
 σάντῃ ἐραλίᾳ μερόλη: ἀραβῆες. ἢ ἐκεῖθεν, ἐπο
 ρβούλο τὴν αἰγυπτον: καὶ κατάντησαν εἰς τὸ
 μισήρη. Θεώμονος ἢ τὸ ἕ τὸ πῶ δ' ὕστατον ὁ
 σελτὰν σελήμης: ἐβασίλευσε, ὅπως καὶ αὐτὸς
 ψῆ τὸ πολὺ πλῆθος ἔλαβ', καὶ τ' ἰπῶμι καὶ
 πορβούση μ' τ' ἐκλεχτοτέρων. καὶ δὴ καὶ ἐποίη
 σε, ἠπίστω γὰρ τ' ἔσχατὰν λαόν, ὅ, τε χαίρει
 πείεις, καὶ ἀλλοί. εἰ ἢ καὶ πλῆθος ἐξ ἄραβων:
 τῆτο, ὅ, γε δ' οὐ μὲν δ' ἐκ. ἢ γὰρ τόσον. εἰ μὴ ἀλλοί, ἢ
 μένοιες. πλῆσιάσωντες δὴ φοῖς ἐκεῖ τῶπις, ἐ
 φλέγοντο ὑπὸ τῆς δίψης, καὶ ἔμεγάλαν
 καύμαλος, ἔκεί γινόμενοι, ὄντων ἀπωθήθων.
 ἢ μόνον ἢ ἀνθρώποι τῆτο ἐπαχοριάζοντες τὰ
 ζῶα, ἰπῶμι, κάμιλοι, καὶ λοιπὸν. ὅρα ἢ κελ
 μάλα θεῖα ὄντων ἐν ταῖς τοῖς, καὶ ὕδωρ χεῖραν
 ἔχοντες: ἔβρεξε βροχὴ μεγάλη: καὶ ἐχόρεψ
 σαν καὶ ζῶα, καὶ ἀνθρώποι. Εἰδὼμασαν δ' ἐ οἱ
 ἐντόποι: λέγοντες, ὅτι τοιαύτων βροχῶν οὐκ
 ἴδομεν, ἢ τε ἡμεῖς, ἢ τε οἱ πατέρες ἡμῶν.

Μετὰ θανάτον δ' ἐ Παχωμίς, ἐπατριάρ
 χου οὐ Θεόκλητος ὁ ἰωαννίνων. ἢ πατριαρ
 χου ὁ Θεόκλητος, ἐτελεύτησεν ὁ σελτὰν σελήμης,
 βασιλεὺς τρίτος τῆς πόλεως. καὶ ἀνήχθη
 ὁ σελτὰν σελήμης. ἢ βασιλεύσωντος χρό
 νος πικραμένη ἐπὶ ἀίε γένοντο πατριάρ
 χαι, μ' τ' Θεόκλητον, ἰερεμίας: εἶτα ἰωαννί
 κος, καὶ διονύσιος: ἐπειτα ἰωάννης, αὐθις μητρο
 φάνης: ἢ πατριαρχου ὁ σελτὰν σελήμης:
 τὰν σελήμης: ἢ ἐγένετο ὁ υἱὸς αὐτῶν σελ
 τὰν σελήμης. Οὐδ' ἐπὶ τῆς βασιλείας ἐποίη
 σε παραίτησιμ ὁ μητροφάνης: καὶ ἐγένετο πα
 τριάχης, ὁ νῦν ἀγιώτατος κύριος ἰερεμίας,
 λαροῦτος ὡν τὸ πρότερον. Οὐδ' ἐπὶ πατριαρ
 χου ὁ Θεόκλητος, ἐτελεύτησεν ὁ σελτὰν σελήμης:
 βασιλεύσωντος ἔτη ὀκτώ, καὶ μεῖνας τρεῖς:
 καὶ ἔστι νῦν βασιλεύων ὁ υἱὸς αὐτῶν, σελ
 τὰν Μερόλης: κυριεύων δ' ὅσοι τῆ ἔτις
 πᾶ. ἢ ἰπῶμι. ὅς δὴ καὶ πέμψας νεώπῃ τ' μέγαν πορ
 τῆριον αὐτῶν, ἐπνίξε τ' Καὶλακζωόν: ὅτι ἰω
 χλησε βλαχίαν καὶ μπουδανίαν. καὶ τ' πλῆ
 του αὐτῶν δημοσίᾳ ἐπὶ λησεν: ἰν' ἀλάτῃ ὁ βασι
 λῶς τὸ χεῖρος, ὁ αὐτὸς ἐχρῆσθε. ὡς λέγει. ἢ.

πᾶ.

πᾶ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ἰερεμίας Θεόκλητος ὁ Ζυγομαλάς, πατριαρχικός γρ
 τῆ Κωνσταντίνης πρωτονοτάριος, τὸ:
 π. ἢ χάρις. ὡς ἔβρον, μετ' ἐπιγραφῆς (νῦν ἐκ μέρτερος ἢ Κρασίς
 χέρι) διορθώσαι, τὸ κατὰ διώκαμιμ ἢ π' ἐπ' ἀπὸ κρισίως:
 ἢ πὸ χεῖρος 1578. μὲν ἢ κατ' ἢ.

neris fecit, ut illorū locorū peritū: et omnib. de
 liberationib. adhibuit. Postquā Damascū At Damascū
 pervenit: ciues, nō continuo quidem illi, at tan
 dem, ipsum in urbē obediēter receperūt. Quo
 modo. n. tāto exercitui restitū: β' castris inde p
 motū, in Aegyptiū descensū est, Alcariū uersus. Lecorū ini
 quitas.
 Difficultate loci, perspecta, cōsiliū inijt Selimes,
 maioris partis peditatus, & equitatus relin
 quēdai: & cū delecta tātū manu, p̄ficis, edai. Ita
 fecit, nec male. Νοῦ. n. Aegyptij Sultani popu
 lū, qualis in bello esset, Chaerbecius, et alij habe
 bāt. Quod si etiā multos Arabes haberet: eos
 propē pro nihilo putabāt. Nō. n. ita fortes viri,
 nec cōminus pugnādo cōstātes. Postquā illis lo
 cis appropinquarūt: ardebāt siti, et maximo i
 Magnitudo
 aestus.
 bi aestu, ferendo nō assueti. Nec hominib. modō
 id accidebat: sed etiā iumentis, equis, camelis, &
 alijs. Sed ecce miraculū Dei. Cū tātis difficul
 tatib. premerētur, & aqua penuria laborāret:
 ingens pluvia decidit: qua recreati sunt & ho
 mines, & iumenta. Ea res admirationi indige
 nis fuit: dicentibus, neq. sua, neq. patrū suorū
 memoria, talē pluviam visam esse. Mortuo
 Pachomio, Patriarchatū Theoleptus excepit,
 Ioanninorū Antistes. Sub hoc è vita discessit
 Sultanus Selimes, tertius Rex urbis: in cuius
 locū filius Suleimanes successit. Quo XXXVII.
 annos regnāte: ordine hi post Theoleptum sede
 rūt Patriarcha: Hieremias, Ioannicius, Diony
 sius, Ioasaphus, & Metrophanes: quo Patriar
 cha, Rex Suleimanes natura cōcessit: succedere
 filio ipsius Selime. Hoc Sultano regnāte, Pa
 triarchicā gubernationē patrib. renūtiavit Me
 trophanes: in cuius locū delectus est, qui nunc
 Ecclesiā regit, sanctissimus D. Hieremias: qui
 Larissa antea Metropolitanus egerat. Hoc Pa
 triarcha, è viuis excessit Sultanus Selimes: an
 nis octis, Mensib. tribus, Imperio exaētis. Pro
 quo nūc Rex est filius eius Murata: imperium
 ab anno MD CII CII LXXXIII. exorsus. Hic
 nuper, magno suo Portario misso, Cantacuze
 no facces chorda fregit: quod Valachiam &
 Moldaviā turbasset. Eiusdē etiā opes, publica
 auēlione cōstituta, vēdidit: quō Regio sisco, in
 cuius arc ipse esse dicebatur, de pecuniā
 redacta satisfieret.

At Damascū

Lecorū ini
quitas.

Magnitudo
aestus.

Pluvia Aegy
pti inopinā
ta.

Patriarcha
XVIII. Theo
leptus.

Solimannus
Turc. Rex.

1520.

Patriarcha
XIX. Hieremias.

Inde, a
lij.
Selimus II.
Imp.

1566.

Patriarcha,
Metrophanes & Hieremias.

Amurates
III. Imp. Turc.

1574.

Mihael Cantacuzenus,

1578.

F I X I S.

'Additum a D. Theodosio Zygomala, Patriarchico
 Constantino poli Protonotario.
 Deo gratia. Sicut inueneram, Martino Crusio descrip
 corriges pro mea parte viriliter cōditi orhis MD CII
 CII LXXXVII: Christi verō, 1578. die Maij XX.

d 4 ANNO.

E. Γ. Δ. της Κ. τ. II
IOANNINA 2008